

Митрополит Јоаникије у Барама Радовића: Митрополит Амфилохије је у сваки сабор у Црној Гори и шире, удахнуо Дух Божији

У Барама Радовића у Доњој Морачи, родном селу блаженопочившег Митрополита Амфилохија, данас, 10. августа, прослављена је храмовна слава цркве која је посвећена Светом Пантелејмону и Светом Клименту Охридском.

Свету архијерејску литургију служио је Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије уз саслужење свештенства и молитвено учешће вјерног народа.

Након прочитаног јеванђелског зачала сабраном вјерном народу обратио се протојереј-ставрофор Гојко Перовић, архијерејски намјесник подгоричко-колашински. Заблагодаривши прво Богу на овом дивном сабору, који је по Божијој милости подржан и омасовљен, а на иницијативу блаженопочившег Митрополита Амфилохија, отац Гојко је подсетио да је блаженопочивши својом архијерејском благодаћу и љубављу покренуо саборе широм Црне Горе.

“И нема села ни града гдје није његовим благословом, а по љубави и Божијем давању, обновљен сабор свуда и свих који призивају Божије име и који се крсте у име Свете Тројице. А онда је некако при крају и скромно, ту близу своје родне куће, учинио да се подигне овај храм посвећен Светом Пантелејмону и Светом Клименту Охридском, да се и ми сада, у годинама и времену послјије његовога упокојења, овдје сабирамо. Баш зато што то није никакав његов лични чин, нити само ствар братства Радовића, Бог је дао да их има доста и сви су богољубиви, колико само свештеника јутрос око Часног олтара из ове куће, него је то постала ствар свих нас”, истакао је отац Гојко.

Даље је појаснио да је сабор у Барама Радовића постао сабор свих нас онако како је Господ и установио да буде: благословићу вас и биће вама добро и имаћете живот вјечни, ако се сабирате сви заједно на једно мјесто, и онда ћете бити браћа и сестре. Све то има пуни смисао, како је казао, ако сједимо за једном трпезом и окушамо једну исту вечеру:

“А то је Вечера Господња, она Тајна вечера коју је Господ установио у Новом завјету и она Тајна вечера која нас чека у вјечном животу”, бесједио је прота.

На Литургији се окупљамо око Божије ријечи, најприје да је чујемо, као што смо данас чули како Апостол Павле пише Тимотеју, а Јеванђелист Матеј о томе како је Господ поучавао апостоле.

“И видите у овом Јеванђељу да није све на једнога пало. Свих дванасет апостола су гледали ова чуда и слушали ове приче, али није припало једноме да пише, па ни двојици, него су четворица описали готово исте догађаје да се покаже да је Божија истина у сабору, да не може рећи један: ја знам све како треба. Ми смо се окупили да чујемо ријеч Божију и ако Бог да том ријечју ћемо се и причестити. Најприје да је чујемо, да је разумијемо, да о њој размишљамо, да читамо што су други о њој рекли, а онда на крају Божије службе да ту живу Божију ријеч вакрслога Исуса Христа примимо у себе да постане дио нас”, казао је свештеник Гојко Перовић.

Подсјетио је сабране да је Бог све људе створио као своју слику и прилику и да су сви људи на свијету браћа, иако је човјек склон да то заборави, те да се сви причешћујемо једним истим Богом.

“То треба да нас подсјети да смо сви браћа, да имамо исто достојанство, не по нашим предиспозицијама, поријеклу, него по Светињи која нам се даје по Божијој љубави. И ту смо сви исти”, поручио је протојереј-ставрофор Гојко Перовић, архијерејски намјесник подгоричко-колашински.

Храм је опходила славска литија, послје које је Високопреосвећени Митрополит благословио и пререзао славски колач.

Честитајући славу и пожељевши да се овај морачки сабор настави на многа љета, Митрополит црногорско-приморски Јоаникије је казао да као што је овај сабор заживио у вријеме блаженопочившега Митрополита Амфилохија, који је у овај, али и у сваки други сабор у Црној Гори и шире, удахнуо Дух Божији, тако треба да се настави и у ово вријеме и у будућа времена.

Говорећи о Светом Пантелејмону, подсјетио је да у помоћ призивамо његову чудотворну силу коју му је Бог дао још за вријеме његовога земаљскога живота.

“На земљи се бавио љекарском вјештином, али је више лијечио силом имена Божијега, него неким другим љекарствима, јер Господ даје савршено исцјељење, а земаљски љекари само дјелимично. А Свети Пантелејмон, ослањајући се на Господа Исуса Христа, призивајући Његов свето име, чинио је чудеса, не само да је исцјељивао, него је и многа друга знамења силом Божијом пројављивао и на такав начин свједочио свету православну вјеру”, бесједио је Владика, посјетивши да су се у то вријеме незнабоштва и идолослужења, многи обраћали и вјеровали у Христа гледајући на живот и свједочанства, а посебно на чудеса Светог Пантелејмона.

Сабранима је говорио и о Светом Клименту Охридском, истичући да је то прилика да се подсјетимо на Свету браћу Кирила и Методија и на њихове Свете ученике, међу којима су Климент и Наум Охридски просветитељи. Подсјетио је да је то наш почетак, тада смо примили свету православну вјеру заједно са писменошћу, иако је и прије њих међу словенским народима било хришћана:

“Наша вјера почела је да се шири у словенском племену заједно са словенском писменошћу и културом и то показује да света православна вјера даје квалитет цијелом нашем животу и свему ономе што радимо, умножава и просветљује таленте. Тако да смо ми заједно са напредовањем у вјери, још од Свете браће Кирила и Методија и њихових ученика Климента и Наума и осталих, заједно са напредовањем у вјери напредовали и у културном стваралаштву те смо постали народ просвећен у истинском смислу ријечи.”

Наглашавајући да је та прва култура заједничка свим Словенима, наше заједничко огњиште, казао је да је кирило-методијевска и клименто-наумовска писменост, духовност и култура заједничка свим словенским народима, Србима и Бугарима и Русима, али да је, нажалост, поштовање и спомен ових светитеља јачи код Руса и Бугара него код нас Срба. Блаженопочивши Митрополит Амфилохије као човјек широке културе, образовања, дубоке духовности и познања, био је тога потпуно свјестан и то је често помињао и ову цркву је осим Светом Пантелејмону посветио и Светом Клименту Охридском.

“Увијек се треба сјећати својих почетака, нарочито духовних и културних, то

су наших коријени из кога смо израстали. Јер да немамо вјере православне, да немамо своје културе, словенске и српске, да немамо свједочења имена Божијега, да се кроз сва тешка времена не провлачи та златна нит наше духовности и културе од Кирила и Методија па преко Светога Саве и Светих српских архиепископа и просветитеља до Св. Василија Острошкога, Петра Цетињскога, Владике Николаја, Светога оца Јустина, Митрополита Амфилохија, Владике Атанасија, слободно их можемо убројати у ту златну нит, да немамо тога ми бисмо као народ били као тиква без коријена”, истакао је Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

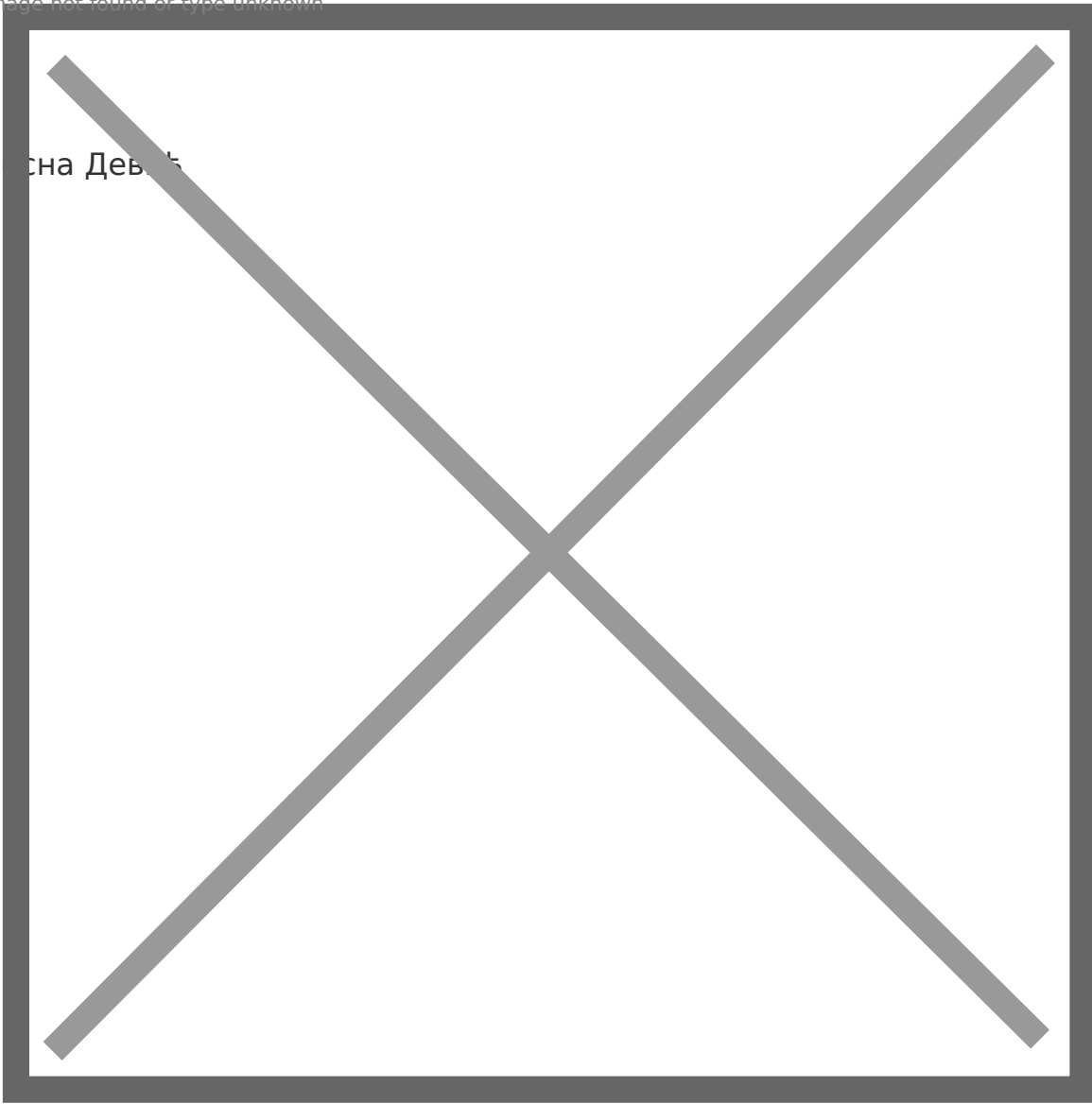
Поручивши да смо народ дубоких коријена и памћења, богате историје, духовности и културе, истакао је да је свему томе основа света православна вјера, која је нарочито почела да напредује у наше у роду од Светога Саве па наовамо, која се није прекидала ни у најтежим временима. Српски народ је и у временима ропства стварао и културно и духовно се просвећивао, а свједок томе су и Св. Василије Острошки, Св. патријарх Пајсије и многе цркве и манастири које су тада подизане, обнављане и живописане.

“Храбрила нас је наша света вјера и одржала. Борили смо се непрестано за слободу докле је нијесмо извојевали. Наравно никада слободе доста, па ни данас. Видимо да и данас народи поробљавају једни друге, моћне државе држе у шаци мале и тога има и код нас, али треба издржати. Ми имамо то искуство. имамо нашу историју и из ње се можемо поучити много чему, али мало на томе радимо и у нашим школама се не обраћа скоро никаква пажња на ову златну нит. У том погледу имају највећу обавезу професори, учитељи, свештеници, родитељи па наравно ако они буду извршавали своју дужност и преносили то знање и искуство како ваља млађим покољењима, онда ће Бог дати да се све то све лијепо одржи”, казао је Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, закључивши да су наши сабори такви да се сабирамо око имена Божијега, у јединству наше вјере, јединству Духа Светога.

Домаћин овогодишњег сабрања је Лазар Прелевић из Куча, што је потврда да овај сабор у Барама Радовића није само сабор Морачана и Ровчана, већ и представника других братстава и племена. Домаћинство за наредну годину су преузела браћа Радовићи из Бијелог Поља.

Након литургијског сабрања, одржан је традиционални црквено-народни сабор уз богат културно-умјетнички програм и славску трепезу, која је припремљена љубављу домаћина.

Всна Девѣ

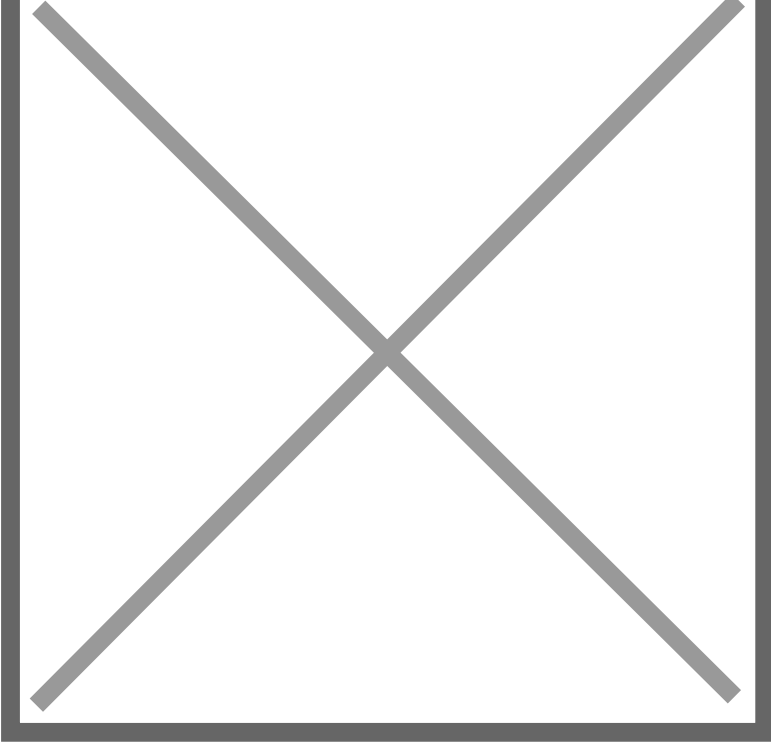
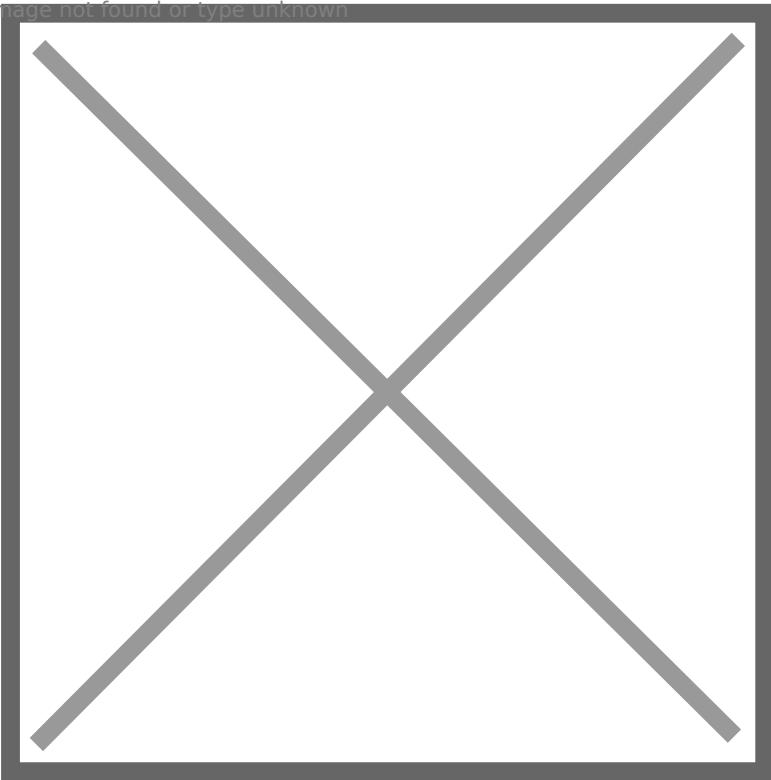
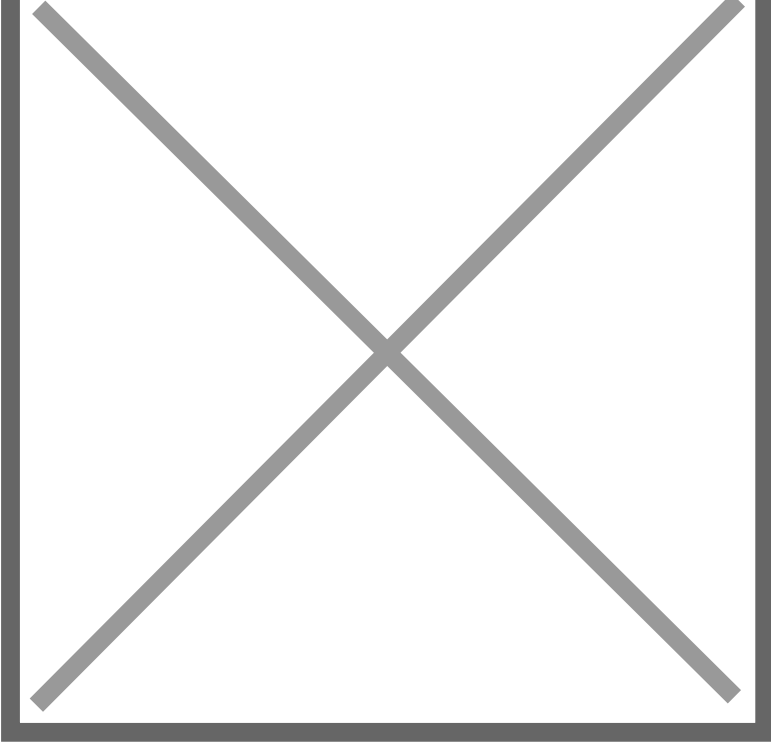

Image not found or type unknown

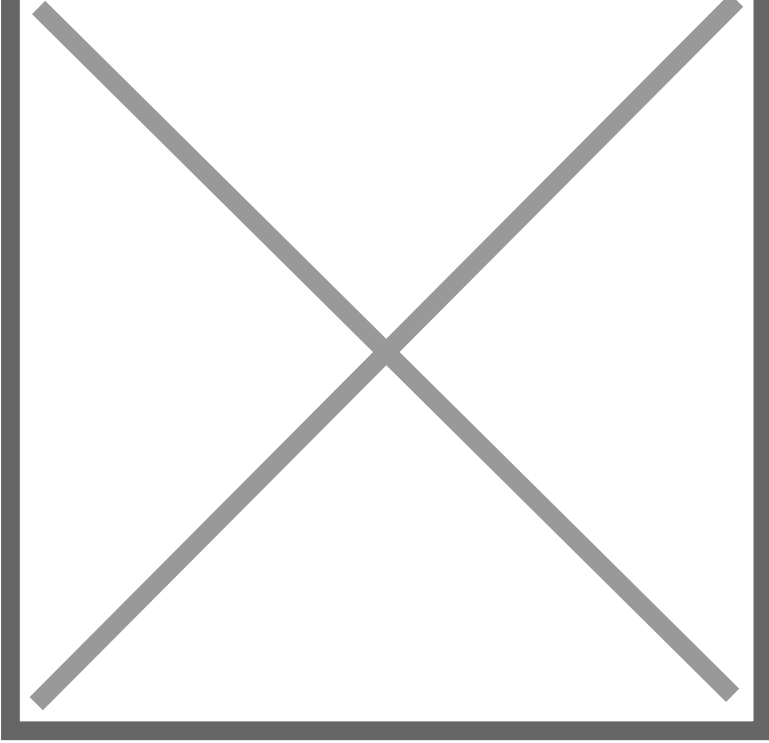

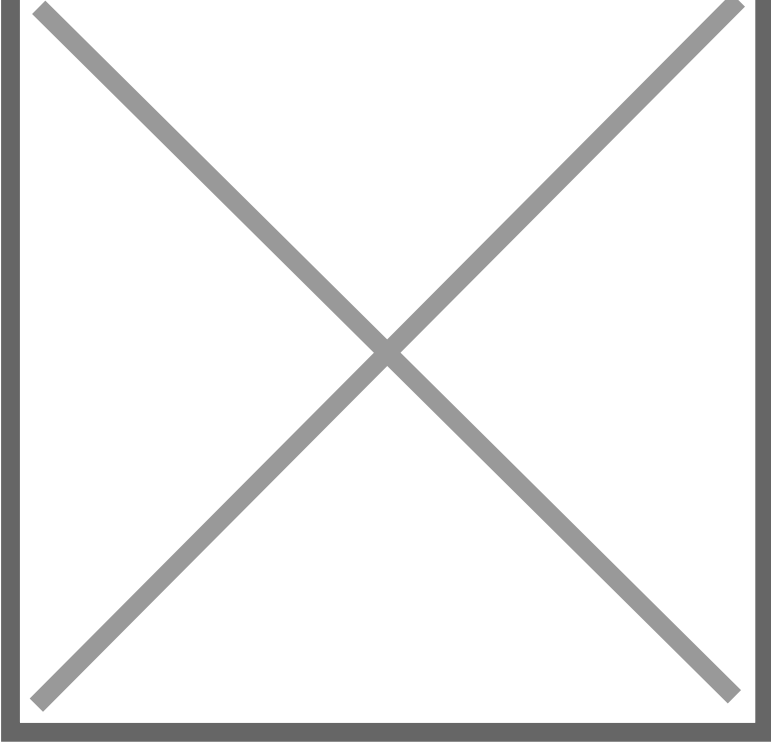

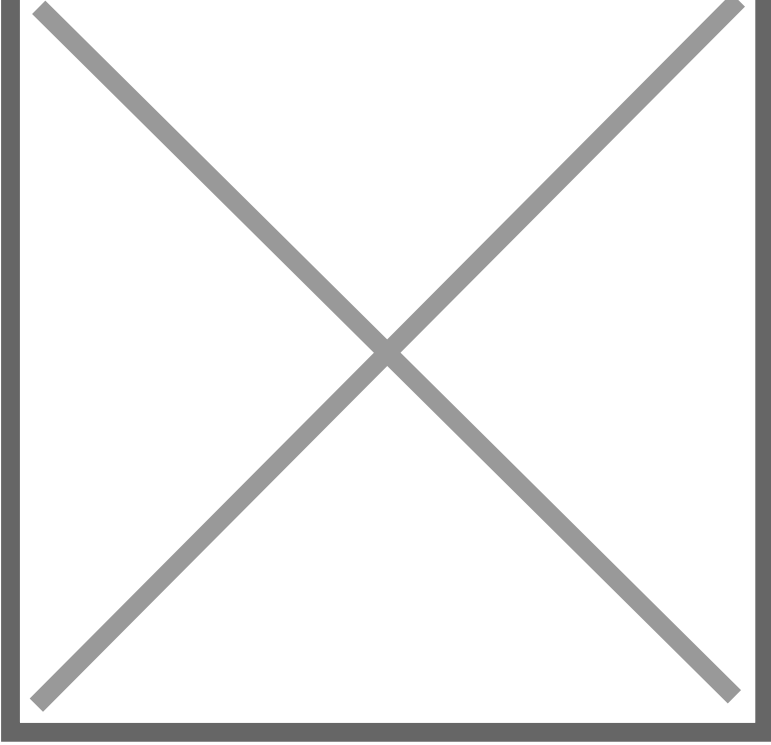

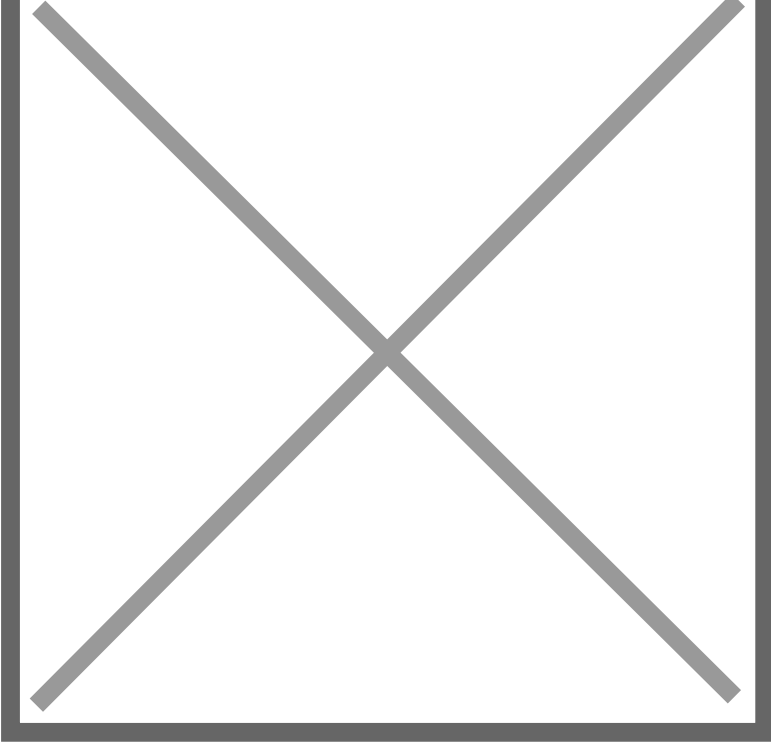

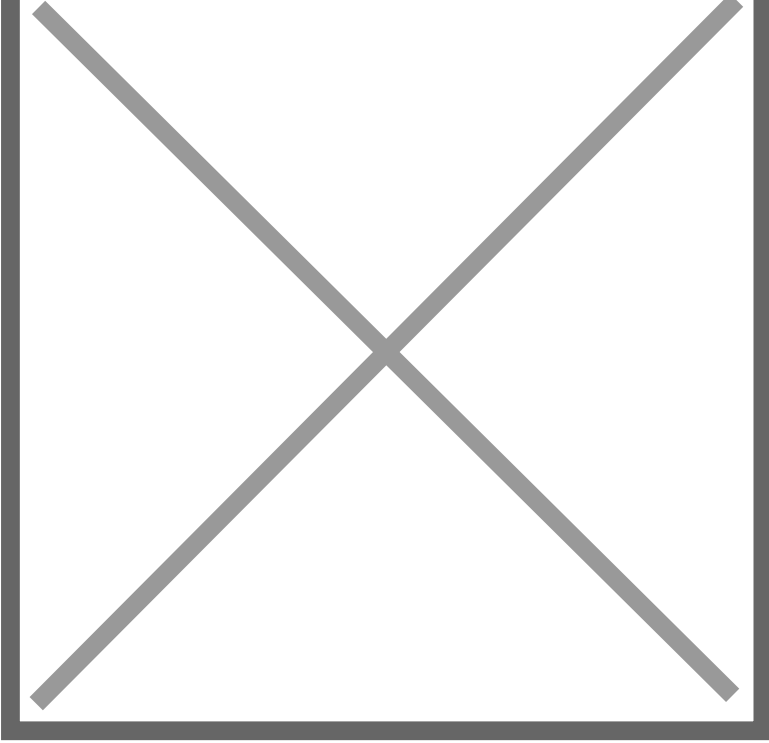

Image not found or type unknown

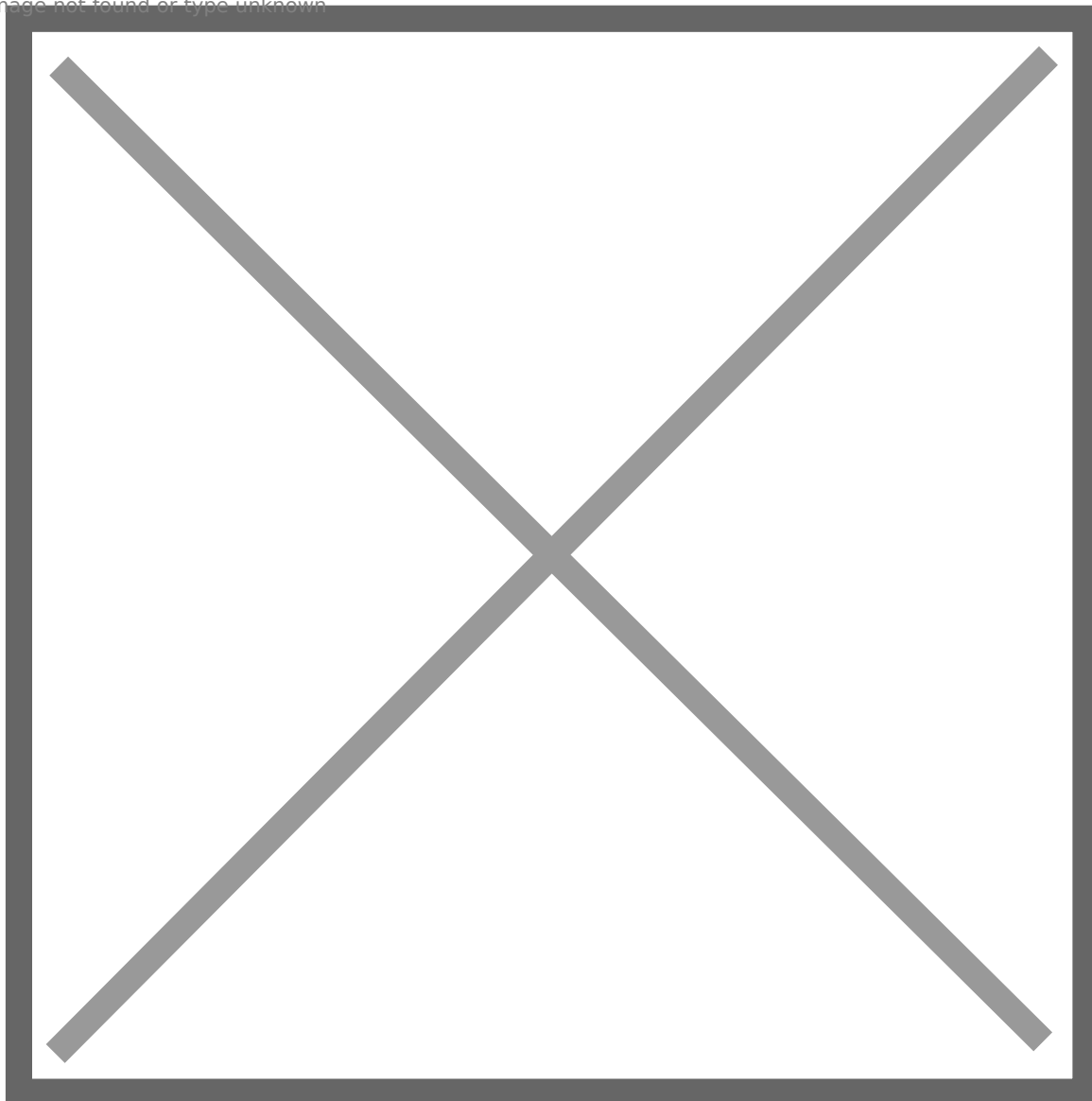

Фото: Жељко Драшковић

mitropolija.com